

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214010132
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3214010132.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému M. U., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d) , ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., čiastočne spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 4. júna 2015 odvolanie obžalovaného M. U., podané proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 21.1.2015, sp. zn. 3T/55/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. d/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok s a z r u š u j e vo vzťahu k obžalovanému M. U. v celom rozsahu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaný M. U. - nar. XX.X.XXXX v R., trvale bytom T. nad T., U. č. XXXX/X, t.č. v ÚVV a ÚVTOS
Ilava

je v i n n ý , ž e

1/ v období od presne nezisteného dňa v roku 2009 s výnimkou obdobia od 1.11.2011 do 1.5.2012 a obdobia od 2.5.2013 do 31.10.2013, kedy sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, na rôznych miestach v meste T. nad T. a blízkom okolí predával opakovane pervitín (metamfetamín), ktorý si za tým účelom zadovažoval nezisteným spôsobom, v uvedenom období minimálne Q. S., bytom T. nad T., J. č. XXXX/X a to najmenej dvakrát za týždeň 1-2 papierové skladačky pervitínu za sumu 10 €, pričom naposledy mu obžalovaný M. U. poskytol koncom januára 2014 dve papierové skladačky pervitínu (metamfetamínu) ako protislužbu za prenájom garáže nachádzajúcej sa na ul. J. G. č. XXXX v T. nad T., pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

2/ toho času už odsúdení E. Z., D. T. a obžalovaný M. U. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vo večerných hodinách až do 21.15 hod. dňa 30. januára 2014 v priestoroch garáže nachádzajúcej sa na ulici J. G. č. XXXX na parcele č. XXXX patriacej E. S., od ktorej kľúče zabezpečil za týmto účelom obžalovaný M. U. od syna majiteľa garáže Q. S., za čo mu poskytol M. U. dve skladačky pervitínu ako protislužbu, neoprávnene varili pervitín (metamfetamín) a to tým spôsobom, že po tom, ako spoločne všetci traja vybrali z blistrov tablety Nuroffen, ktoré zakúpili za sumu 150 € toho času odsúdený D. T. v nezistenej lekární v H. v počte 25 ks balení, presunuli sa do priestorov uvedenej garáže, kde už sa v tom čase nachádzali všetky veci potrebné k výrobe pervitínu (metamfetamínu), ako sú sklá, bandasky, banky, lievik, toluén, fosfor červený, jód, hydroxid sodný, kyselina chlorovodíková a kyselina fosforečná spolu s digitálnou váhou a plastovými injekčnými striekačkami, ktoré veci si za účelom výroby pervitínu

do priestorov garáže previezli spoločne ešte dňa 27.1.2014, pričom injekčné striekačky zakúpil dňa 30.1.2014 vo večerných hodinách obžalovaný M. U., kde následne toho času odsúdený E. Z. pripravil pomer látok nevyhnutných k výrobe pervitínu, pri čom mu pomáhal toho času odsúdený D. T. tak, že mu pridrižoval fľaše, miešal roztoky vo fľašiach, podával toho času odsúdenému E. Z. podľa jeho pokynov jednotlivé látky a obžalovaný M. U. chodil von pred garáž dávať pozor, oplachovať bandasky a vylievat' nepotrebné zvyšky z bandasiek, pričom v čase o 21.15 hod. boli zadržaní príslušníkmi polície a súčasne bola vykonaná prehliadka v priestoroch uvedenej garáže, v rámci ktorej okrem množstva vecí potrebným k výrobe pervitínu (metamfetamínu) bola zaistená 3-litrová bandaska s obsahom 2630 ml toluénu, v ktorom sa nachádzal rozpustený metamfetamín o koncentrácii 0,34 % hmotnostných, teda v roztoku sa nachádzalo 7,723 g bázy metamfetamínu, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť 193 až 772 obvykle jednorázových dávok drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok

t e d a

v bode 1/ a 2/ neoprávnene vyrobil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, pričom v bode 2/ čin spáchal spoločným konaním

č í m s p á c h a l

v bode 1/ a 2/ pokračovací zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák., v bode 2/ v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 a pol (šesť a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 21. januára 2015, sp. zn. 3T/55/2014 bol o.i. obžalovaný M. U. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d) , ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. čiastočne spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

pod bodom 2./ obžalovaný M. U. v období od presne nezisteného dňa v roku 2009 s výnimkou obdobia od 1.11.2011 do 1.5.2012 a obdobia od 2.5.2013 do 31.10.2013, kedy sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, na rôznych miestach v meste T. nad T. a blízkom okolí predával opakovane viacerým konzumentom pervitín (metamfetamín), ktorý si za tým účelom zadovážoval nezisteným spôsobom, pričom pervitín (metamfetamín) predal v uvedenom období minimálne Q. S., bytom T. nad T., J. č. XXXX/ X a to najmenej dvakrát za týždeň 1-2 papierové skladačky pervitínu za sumu 10 €, pričom naposledy mu obžalovaný M. U. poskytol koncom januára 2014 dve papierové skladačky pervitínu (metamfetamínu)

ako protislužbu za prenájom garáže nachádzajúcej sa na ul. J. G. č. XXXX v T. nad T., ďalej predával obžalovaný M. U. v uvedenom období pervitín (metamfetamín) aj I. T., bytom T. nad T., H. č. XXXX/XX a to minimálne dvadsaťkrát vždy do 10 € za jednu dávku, A. E., bytom H. č. XXX, ktorému predal obžalovaný U. pervitín (metamfetamín) minimálne štyrikrát, pričom asi 2 krát mu pervitín dal za to, že ho tento vozil autom, H. H., bytom T. nad T., ktorému obžalovaný predal jednu skladačku pervitínu naposledy v mesiaci december 2013 až január 2014 za sumu 10 €, pričom obžalovaný M. U. tiež ako protislužbu poskytol bezodplatne pervitín minimálne trikrát v uvedenom období O. A., bytom T. nad T., J. č. 12XX/X a tiež I. E., bytom T. nad T., G. č. XXXX/XX, ktorému dal pervitín minimálne trikrát za to, že ho tento vozieval autom, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

a pod bodom 3./ obžalovaný M. U. po dohode s obžalovanými (t.č. už právoplatne odsúdenými) E. Z. a D. T. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vo večerných hodinách až do 21.15 hod. dňa 30. januára 2014 v priestoroch garáže nachádzajúcej sa na ulici J. G. č. XXXX na parcele č. XXXX patriacej E. S., od ktorej kľúče zabezpečil za týmto účelom obžalovaný M. U. od syna majiteľa garáže Q. S., za čo mu poskytol M. U. dve skladačky pervitínu ako protislužbu, neoprávnene varili pervitín (metamfetamín) a to tým spôsobom, že po tom, ako spoločne všetci traja obžalovaní vybrali z blistrov tablety Nuroffen, ktoré zakúpili za sumu 150 € obžalovaný č. 2) D. T. v nezistenej lekární v H. v počte 25 ks balení, presunuli sa do priestorov uvedenej garáže, kde už sa v tom čase nachádzali všetky veci potrebné k výrobe pervitínu (metamfetamínu), ako sú sklá, bandasky, banky, lievik, toluén, fosfor červený, jód, hydroxid sodný, kyselina chlorovodíková a kyselina fosforečná spolu s digitálnou váhou a plastovými injekčnými striekačkami, ktoré veci si za účelom výroby pervitínu do priestorov garáže previezli obžalovaní spoločne ešte dňa 27.1.2014, pričom injekčné striekačky zakúpil dňa 30.1.2014 vo večerných hodinách obvinený M. U., kde následne obžalovaný E. Z. pripravil pomer látok nevyhnutných k výrobe pervitínu, pri čom mu pomáhal obžalovaný D. T. tak, že mu pridrižoval fľaše, miešal roztoky vo fľašiach, podával E. Z. podľa jeho pokynov jednotlivé látky a obžalovaný M. U. chodil von pred garáž dávať pozor, oplachovať bandasky a vylievať nepotrebné zvyšky z bandasiek, pričom v čase o 21.15 hod. boli obžalovaní zadržaní príslušníkmi polície a súčasne bola vykonaná prehliadka v priestoroch uvedenej garáže, v rámci ktorej okrem množstva vecí potrebných k výrobe pervitínu (metamfetamínu) bola zaistená 3-litrová bandaska s obsahom 2630 ml toluénu, v ktorom sa nachádzal rozpustený metamfetamín o koncentrácii 0,34 % hmotnostných, teda v roztoku sa nachádzalo 7,723 g bázy metamfetamínu, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť 193 až 772 obvykle jednorázových dávok drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol obžalovaný M. U. odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní dvanásť rokov s tým, že podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd prvého stupňa obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranné opatrenie - ochranný dohľad vo výmere dva roky s tým, že podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona obžalovanému uložil počas výkonu ochranného dohľadu obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona obžalovanému uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote včas podaným odvolaním napadol aj obžalovaný M. U. (trestné konanie proti spoluobžalovaným E. Z. a D. T. bolo už skôr právoplatne skončené, pričom trestná vec proti obžalovanému M. U. bola vylúčená na samostatné prejednanie a rozhodnutie) vo výrokoch o vine pod bodom 2 napadnutého rozsudku (teraz bod 1 tohto rozsudku), treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a ochranných opatreniach. V podrobnom písomnom odôvodnení odvolania namietal predovšetkým to, že súd prvého stupňa okolnosť, že obvinenie mu bolo vznesené iba za predaj drog svedkovi Q. S. a nie aj za predaj drog ostatných osobám, nepokladal za podstatný procesný nedostatok napriek tomu, že vo vzťahu k ďalším osobám uvádzaným v rozsudku išlo iba o čiastkové konanie, ktoré vzhľadom na jednotu miesta, času, spôsobu konania a identický objekt tvoria jeden skutok a na zmenu právnej kvalifikácie bol orgánmi činnými v trestnom konaní iba upozornený a v rozpore s ustanovením § 206 ods. 5 Tr. por. mu policajtom nebolo uznesením rozšírené obvinenie aj pre uvedené ďalšie čiastkové skutky (útoky) pokračovacieho trestného činu a nemal teda možnosť sa k jednotlivým skutočnostiam kladeným mu za vinu vyjadriť. V tomto smere poukázal na to, že uznesením vyšetrovateľa OR PZ, Odboru kriminálnej polície Bánovce nad Bebravou

zo dňa 31. januára 2014 ČVS:ORP-5/VYS-BN-2014 bolo začaté trestné stíhanie a zároveň jemu vznesené obvinenie okrem skutku, z ktorého bol v napadnutom rozsudku uznaný vinným pod bodom 3 aj za to, že pervitín predával Q. S. na skutkovom základe uvedenom v citovanom uznesení s tým, že jeho konanie v uznesení kvalifikoval ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), d) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.. V priebehu trestného stíhania bol potom vyšetrovateľom už len listami najskôr zo dňa 4. februára 2014 a potom zo dňa 11. marca 2014 upozornený na zmenu právneho posúdenia skutku, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie a to na obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i), písm. j) Tr. zák. spáchaný spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák.. Následne mu bola citovaná zmena právnej kvalifikácie vyšetrovateľom oznámená aj pri výsluchu dňa 28. marca 2014 a pri preštudovaní spisu dňa 7. júla 2014 bol upozornený na to, že právna kvalifikácia trestného činu sa nemení. V obžalobe prokurátora podanej na okresný súd dňa 14. júla 2014 bolo jeho konanie kvalifikované rovnako, avšak pokiaľ ide o bod 2 obžaloby už na rozšírenom skutkovom základe tak, ako je uvedený pod bodom 2 skutkovej vety výrokovej časti napadnutého rozsudku s tým, že s drobnou úpravou skutkového stavu ohľadne času, kedy mal byť skutok spáchaný, prevzal skutok opísaný v bode 2 obžaloby aj súd do bodu 2 rozsudku a jeho konanie kvalifikoval rovnako ako prokurátor. Orgány činné v trestnom konaní preto jednoznačne pochybili, keď mu v súlade s ustanovením § 206 ods. 5 Tr. por. nerozšírili uznesením obvinenie aj pre ďalšie čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu vo vzťahu k osobám I. T., A. E., H. H., O. A. a I. E., pretože predmetné čiastkové skutky mal podľa obžaloby i napadnutého rozsudku spáchať pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia, na ktoré sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo. Takýmto postupom, keďže v zmysle § 234 ods. 2 Tr. por. sa môže podať obžaloba len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie a jemu bolo obvinenie vznesené len pre jediný zo spomenutých čiastkových útokov, spáchaný vo vzťahu k Q. S. a právne posúdený iba ako zločin podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., mu bola odňatá možnosť brániť sa a využiť svoje právo na obhajobu a preto pri správnom postupe mohla byť obžaloba podaná (§ 234 ods. 2 Tr. por.) a rozsudok vynesený (§ 278 ods. 1 Tr. por.) iba pre skutok, pre ktorý mu obvinenie bolo vznesené - teda pre skutok, ktorého sa mal dopustiť vo vzťahu k Q. S., čo by sa pochopiteľne muselo premietnuť aj v menej prísnej kvalifikácii jeho konania podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ sa týka predaja drog Q. S. (v tejto časti nenamieta procesné pochybenie súvisiace so vznesením obvinenia), ktorého výpoveď považoval súd prvého stupňa za usvedčujúcu, tento svedok nevypovedal pravdivo a ako predajcu drog ho označil iba preto, aby zabránil vlastnému trestnému stíhaniu a zjavne prijal postavenie ochotného svedka výmenou za to, že sám nebude trestne stíhaný. V jeho výpovediach je viacero zásadných rozporov, keď okrem iného vypovedal, že pervitín od neho kupoval od začiatku pravidelne dva až trikrát týždenne, čo by však znamenalo, že mu ho predával aj v čase medzi 1. novembrom 2011 a 1. májom 2012 a medzi 2. májom 2013 až 31. októbrom 2013, kedy bol preukázateľne vo výkone trestu. Na podklade uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil vo výroku o vine pod bodom 2 a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol tak, že jeho konanie s ohľadom na skutok pod bodom 3 výrokovej časti napadnutého rozsudku právne posúdi len ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. s tým, že za uvedený zločin mu s prihliadnutím na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. bude uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Prokurátor krajskej prokuratúry v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného poukázal na to, že v prejednávanej veci sa jedná o trváci trestný čin, ktorého sa mal obžalovaný dopúšťať tak v uznesení o vznesení obvinenia, ako aj obžalobe prokurátora v rovnako určenom období ostatných piatich rokov s výnimkou doby, kedy sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody a to v územnom obvode mesta T. nad T. a v okolí, kedy bol pri jednoznačnom zachovaní totožnosti skutku obžalovaný v procesnom postavení obvineného v prípravnom konaní spolu aj s jeho ustanoveným obhajcom riadnym zákonným spôsobom upozornený na zmenu právnej kvalifikácie skutku, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie. V prejednávanej veci ide pritom o rovnaký prípad, ako už Okresný súd Bánovce nad Bebravou i Krajský súd v Trenčíne vo svojom uznesení sp. zn. 3To/100/2013 z 12. decembra 2013 riešil. Navrhol preto, keďže senát Okresného súdu Bánovce nad Bebravou aj v tejto trestnej veci postupoval vecne správne a zákonne, odvolanie obžalovaného M. U. zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Prokurátor krajskej prokuratúry aj na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por. a v prípade, ak by odvolací súd uznal procesné námietky obžalovaného, navrhol, aby jeho konanie pod bodmi 2 a 3 napadnutého rozsudku bolo právne posúdené ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na §138 písm. b) Tr. zák., teda, že bol spáchaný závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 4. júna 2015 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len výroku o vine obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. vo vzťahu ku skutku pod bodom 2 napadnutého rozsudku a v tej súvislosti aj vo výrokoch o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a ochranných opatreniach, teda len výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie (vo vzťahu k výroku o vine u skutku pod bodom 3 obžalovaný v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. vyhlásil, že je vinný a súd prvého stupňa uznesením takéto vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie tohto skutku sa nevykoná a že vykoná len dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom vo výroku pod bodom 2 a výroky o treste a ochranných opatreniach), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že napadnutý rozsudok vo výroku o vine z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. vo vzťahu ku skutku pod bodom 2, ako aj v celom výroku o treste odňatia slobody, o ochrannom opatrení - uloženom ochrannom dohľade, je chybný pre podstatné chyby konania, ktoré týmto napadnutým výrokom rozsudku predchádzali a ktoré spočívali v porušení ustanovení, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí a právo obhajoby a napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. por., § 168 ods. 1 Tr. por., § 122 ods. 2, ods.10 Tr. por., § 206 ods. 5 Tr.por., § 234 ods. 2 Tr.por.).

Súd prvého stupňa síce vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci aj vo vzťahu ku skutku pod bodom 2 napadnutého rozsudku, tieto potom však dostatočne nevyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel preto k nesprávnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. V odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne neuviedol a nevysvetlil ako sa vyrovnal s obhajobnými tvrdeniami a námietkami obžalovaného M. U., akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny u skutku pod bodom 2 i trestu, preto odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. a v uvedených smeroch nie je preskúmateľné.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 206 ods. 4 Tr. por. ak v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania vyjde najavo skutočnosť, ktorá dostatočne odôvodňuje záver, že obvinený spáchal ďalší skutok, na ktorý sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo, vznesie policajt obvinenie aj pre tento ďalší skutok. Ak pre tento skutok nebolo začaté trestné stíhanie, najskôr sa rozhodne podľa § 199 ods. 1.

Podľa § 206 ods. 5 Tr. por. ak v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania vyjde najavo skutočnosť, ktorá dostatočne odôvodňuje záver, že obvinený spáchal pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, na ktorý sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo, rozšíri uznesením policajt obvinenie aj pre tento ďalší čiastkový

útok pokračovacieho trestného činu. Ak pre tento čiastkový útok nebolo začaté trestné stíhanie, nie je potrebné postupovať podľa § 199 ods. 1.

Podľa § 234 ods. 2 Tr. por. obžaloba sa môže podať pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie. Ak prokurátor mieni tento skutok posudzovať ako iný trestný čin, než ako ho posudzoval policajt, upozorní na to pred podaním obžaloby obvineného, obhajcu a poškodeného a zistí, či so zreteľom na zamýšľanú zmenu navrhujú doplniť vyšetrowanie alebo skrátené vyšetrowanie. Ak prokurátor nepovažuje navrhované doplnenie za potrebné, odmietne ho, urobí o tom záznam do spisu a vyzrozumie osobu, ktorá návrh podala.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Z citovaných zákonných ustanovení tak, ako na to správne poukázal aj obžalovaný vo svojom odvolaní vyplýva, že jeho konanie, ktoré je predmetom teraz prebiehajúceho trestného stíhania a uvedené v obžalobe prokurátora a v napadnutom rozsudku pod bodom 2/ (ďalej len rozsudok) je potrebné právne posúdiť ako pokračovací trestný čin vzhľadom k tomu, že popísané útoky spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a predmete ich útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin. Obvinenie bolo obžalovanému vyššie citovaným uznesením policajného orgánu vznesené iba pre jediný z uvedených čiastkových útokov, konkrétne za útok spáchaný vo vzťahu iba k Q. S. a iba pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d) Tr. zák. s tým, že na možnosť prísnejšieho právneho posúdenia na podklade poskytnutej, či predanej drogy I. E. a I. T. bol iba upozornený a na to, že za predaj drog A. E., H. H. a O. A. bude jeho konanie právne posúdené ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., nebol ani upozornený napriek tomu, že jednoznačnou povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní v zmysle § 206 ods. 5 Tr. por. bolo obžalovanému vzniesť za všetky tieto ďalšie čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu uznesením rozšírené obvinenie, pretože v priebehu vyšetrowania vyšli najavo skutočnosti dostatočne odôvodňujúce záver, že obžalovaný M. U. spáchal pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia (už citované uznesenie vyšetrowateľa OR PZ, Odboru kriminálnej polície Bánovce nad Bebravou, ČVS:ORP-5/VYS-BN-2014 zo dňa 31. januára 2014) ďalšie čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu, na ktoré sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo. Takýmto postupom počas prípravného konania bola obžalovanému odňatá možnosť nielen brániť sa a využiť svoje práva na obhajobu, ale predovšetkým mu bolo odňaté právo podať opravný prostriedok - sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia za ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, keďže takéto uznesenie nebolo vydané. Z uvedeného dôvodu mohla byť preto pri správnom procesnom postupe obžaloba v súlade s ustanovením § 234 ods. 2 Tr. por. podaná len pre pôvodný skutok (vo vzťahu iba k Q. S.), pre ktorý bolo obžalovanému M. U. vznesené obvinenie a v nadväznosti na citované zákonné ustanovenie mohol byť napadnutým rozsudkom uznaný za vinného (samozrejme s výnimkou skutku pod bodom 3 napadnutého rozsudku) len zo spáchania tohto pôvodného skutku - s poukazom na ustanovenie § 278 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom na uvedené dôvody dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd na hlavnom pojednávaní postupoval v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby a jeho postup bol v rozpore s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por., § 122 ods. 2, ods. 10 Tr. por., § 206 ods. 5 Tr. por., § 234 ods. 2 Tr. por. a bol dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. d/, ods. 3 Tr. por. (podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť právo obhajoby a napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona). Napriek uvedeným dôvodom a zisteným podstatným chybám konania však skutkový stav veci (s výnimkou tej jeho súčasti v rámci právneho posúdenia konania ako pokračovacieho trestného činu, ktorej sa vzhľadom na porušenie ustanovení práva na obhajobu v súvislosti s § 206 ods. 5 Tr. por. obžalovaný dôvodne vo svojom odvolaní domáhal) bol náležite zistený a uvedené chyby, spočívajúce v právnom posúdení predmetného skutku mohol odvolací súd sám napraviť, preto na podklade odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. d/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému M. U. v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám uznal obžalovaného M. U. za vinného na tom skutkovom základe, že 1/ v období od presne nezisteného dňa v roku 2009 s výnimkou obdobia od 1.11.2011 do 1.5.2012 a obdobia od 2.5.2013 do 31.10.2013, kedy sa nachádzal vo výkone

trestu odňatia slobody, na rôznych miestach v meste T. nad T. a blízkom okolí predával opakovane pervitín (metamfetamín), ktorý si za tým účelom zadovažoval nezisteným spôsobom, v uvedenom období minimálne Q. S., bytom T. nad T., J. č. XXXX/X a to najmenej dvakrát za týždeň 1-2 papierové skladačky pervitínu za sumu 10 €, pričom naposledy mu obžalovaný M. U. poskytol koncom januára 2014 dve papierové skladačky pervitínu (metamfetamínu) ako protislužbu za prenájom garáže nachádzajúcej sa na ul. J. G. č. XXXX v T. nad T., pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

2/ toho času už odsúdení E. Z., D. T. a obžalovaný M. U. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vo večerných hodinách až do 21.15 hod. dňa 30. januára 2014 v priestoroch garáže nachádzajúcej sa na ulici J. G. č. XXXX na parcele č. XXXX patriacej E. S., od ktorej kľúče zabezpečil za týmto účelom obžalovaný M. U. od syna majiteľa garáže Q. S., za čo mu poskytol M. U. dve skladačky pervitínu ako protislužbu, neoprávnene varili pervitín (metamfetamín) a to tým spôsobom, že po tom, ako spoločne všetci traja vybrali z blistrov tablety Nuroffen, ktoré zakúpili za sumu 150 € toho času odsúdený D. T. v nezistenej lekárni v H. v počte 25 ks balení, presunuli sa do priestorov uvedenej garáže, kde už sa v tom čase nachádzali všetky veci potrebné k výrobe pervitínu (metamfetamínu), ako sú sklá, bandasky, banky, lievik, toluén, fosfor červený, jód, hydroxid sodný, kyselina chlorovodíková a kyselina fosforečná spolu s digitálnou váhou a plastovými injekčnými striekačkami, ktoré veci si za účelom výroby pervitínu do priestorov garáže previezli spoločne ešte dňa 27.1.2014, pričom injekčné striekačky zakúpil dňa 30.1.2014 vo večerných hodinách obžalovaný M. U., kde následne toho času odsúdený E. Z. pripravil pomer látok nevyhnutných k výrobe pervitínu, pri čom mu pomáhal toho času odsúdený D. T. tak, že mu pridrižoval fľaše, miešal roztoky vo fľašiach, podával toho času odsúdenému E. Z. podľa jeho pokynov jednotlivé látky a obžalovaný M. U. chodil von pred garáž dávať pozor, oplachovať bandasky a vylieváť nepotrebné zvyšky z bandasiek, pričom v čase o 21.15 hod. boli zadržaní príslušníkmi polície a súčasne bola vykonaná prehliadka v priestoroch uvedenej garáže, v rámci ktorej okrem množstva vecí potrebným k výrobe pervitínu (metamfetamínu) bola zaistená 3-litrová bandaska s obsahom 2630 ml toluénu v ktorom sa nachádzal rozpustený metamfetamín o koncentrácii 0,34 % hmotnostných, teda v roztoku sa nachádzalo 7,723 g bázy metamfetamínu, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť 193 až 772 obvykle jednorázových dávok drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

pretože obžalovaný M. U. pod bodom 1/ a 2/ neoprávnene vyrobil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, pričom v bode 2/ čin spáchal spoločným konaním. Spáchanie skutku pod bodom 1/ (vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ obžalovaný v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásil, že je vinný a súd prvého stupňa uznesením takéto vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie tohto skutku sa nevykoná a že vykoná len dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom vo výroku pod bodom 1) bolo pritom obžalovanému aj podľa názoru krajského súdu jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané predovšetkým svedeckými výpoveďami Q. S., ktoré podľa názoru krajského súdu na rozdiel od odvolacích námietok obžalovaného v tomto smere sú objektívne a neboli zistené žiadne právne relevantné dôkazy, ktoré by vieryhodnosť výpovedí tohto svedka spochybňovali a v súlade s usvedčujúcimi svedeckými výpoveďami Q. S. sú aj listinné dôkazy, na ktoré podrobnejšie poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku a keďže krajský súd sa s týmito závermi okresného súdu stotožňuje v celom rozsahu, v podrobnostiach na ne len poukazuje.

Vzhľadom na uvedené dôvody a na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaného M. U. vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/, krajský súd konanie obžalovaného spolu so skutkom pod bodom 2/, ktorý ostal týmto rozsudkom nezmenený, právne posúdil ako pokračovací zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. spáchaný v bode 2/ spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., pretože obžalovaný neoprávnene vyrobil, predal a prechovával psychotropnú látku a čin v bode 2/ spáchal spoločným konaním s ďalšími dvomi, t.č. už právoplatne odsúdenými spolupáchatelmi. Krajský súd pritom nezistil, že by konanie obžalovaného M. U. bolo možné posúdiť ako spáchané závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas v zmysle § 138 písm.b) Tr.zák., ako sa toho domáhal prokurátor v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí krajského súdu. V konečnom dôsledku potom odvolací súd pochybenie okresného súdu napravil tak, že obžalovaného M. U. uznal za vinného

zo spáchania pokračujúceho zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. spáchaného v bode 2/ spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. na základe skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený u skutku pod bodom 2/ a u skutku pod bodom 1/ upravený odvolacím súdom na podklade hore uvedených dôvodov a tento postup bol preto v súlade s ustanovením § 322 ods.3 Tr. por. V nadväznosti na zmenu v právnom posúdení konania obžalovaného v jeho prospech odvolací súd podľa § 172 ods.1 Tr.zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. (príťažujúca okolnosť spočívajúca v tom, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený), § 38 ods. 4 Tr. zák. (zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu pre prevažujúci pomer príťažujúcich okolností) uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 a pol roka. Takto stanovený nepodmienečný trest odňatia slobody v uvedenej výmere podľa odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného zločinu, zistenej príťažujúcej okolnosti (poľahčujúcu okolnosť pritom nezistil), ako aj pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Obžalovaného pritom na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 ods.2 písm.b) Tr.zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. V zmysle § 73 ods.2 písm.d/ Tr.zák. súd druhého stupňa uložil obžalovanému aj ochranné opatrenie - ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, keďže v tomto smere postupoval správne už okresný súd a k zrušeniu tohto výroku došlo len v dôsledku zrušenia výrokov o vine a o treste odňatia slobody, v ktorých výrok o ochrannom opatrení mal svoj podklad a bez nich nemohol obstáť.

Na podklade uvedených dôvodov a dôvodne podaného odvolania obžalovaným M. U. krajský súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.